

РЕШЕНИЕ

№ 83

гр. С., 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - С., 6-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Камен И.

Членове: В. Астарджиев
Величка Цанова

при участието на секретаря В. Ил. И.а
в присъствието на прокурора Д. Ил. Т.
като разгледа докладваното от Камен И. Въззивно наказателно дело от общ характер № 20231000601474 по описа за 2023 година

Настоящото производство е по чл.327 вр.чл.318 и сл.НПК,като е образувано по въззивен протест от 13.10.2023 година,допълнен надлежно на прокурор от Софийска градска прокуратура, против присъда №159/13.10.2023 година на Софийски градски съд,наказателно отделение, постановена по нохд №1987/2021 година по описа на съда.

С атакуваната присъда съдът е признал подсъдимата И. В. Д., родена на ***** година в гр.С.,българка,български гражданин,с висше образование, омъжена, неосъждана,ЕГН ***** за невиновна в това на 12.10.2015 година в гр.С.,в сграда на Държавен фонд „Земеделие”,пред М. К. Я.-младши експерт в ДФЗ- Регионална разплащателна агенция,като търговец-управител на ЕТ „Н.-И. Д.” да е представила към Заявка за окончателно плащане по Договор №23/312/02952 от 02.10.2014 година между Държавен фонд „Земеделие” и ЕТ „Н. - И. Д.” неверни сведения - заверено от И. В. Д. „вярно с оригинала” копие от Констативен акт от 09.09.2015 година за установяване на годността за приемане на строеж: Преустройство, реконструкция и пристройка на съществуваща триетажна сграда в семеен хотел с ресторант и

реконструкция и преустройство на съществуващ трафопост,и агрегатно помещение в конферентна зала с бар-бюфет в гр.Долна баня,кв.68а,УПИ И-1444,/Образец 15/ изискуем,съгласно Приложение №8,б.,Б”Специфични документи,чл.1.2.,„Разрешително за въвеждане в експлоатация, протокол образец 15 (съгласно Наредба № 3 от 2003 година за съставяне на актове и протоколи по време на строителството,ДВ,бр.72 от 2003 година при кандидатстване за окончателно плащане”, към чл.35 ал.1 от Наредба № 29/11.08.2008 година за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ от Програма за развитие на селските райони за периода 2007-2013 година,с който обекта се предавал от Строителя „Евробилдинг строй” ЕООД на Възложителя ЕТ „Н. - И. Д.”,в който било удостоверено, че на 09.09.2015 година на местостроежа в гр. Долна Баня са се събрали участници в строителството и „след оглед на строежа” установили, че същия е изпълнен съгласно одобрените проекти и последващи преработки,като било отразено в протокола,че:

Х. Б. Х. е осъществил строителен надзор по Част „Вертикална планировка”, съгласно чл.3,ал.1,т.3,б.,а” от Наредба №4/2001 година за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти,като в действителност Х. Б. Х. не е взел участие по осъществяване на строителния надзор на обекта,не е посетил обекта на 09.09.2015 година и не е подписал Констативен акт от 09.09.2015 година за установяване на годността за приемане на строежа;

Б. Б. М. е осъществил строителен надзор по Част „Електро” /електрическа -електроснабдяване,електрообзавеждане и електрически инсталации/,съгласно чл.3 ал.1,т.2 б.,б”от Наредба №4/2001 година за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти,като в действителност Б. Б. М. не взел участие по осъществяване на строителния надзор на обекта,не е посетил обекта на 09.09.2015 година и не е подписал Констативен акт от 09.09.2015 година за установяване на годността за приемане на строежа;

И. Р. Р. е осъществил строителен надзор по Част „ОВ” /топлоснабдяване, отопление, вентилация и климатизация/, съгласно чл.3 ал.1,т.2 б.,в” от Наредба №4/2001 година за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти,като в действителност И. Р. Р. не взел участие по осъществяване на

строителния надзор на обекта, не е посетил обекта на 09.09.2015 година и не е подписал Констативен акт от 09.09.2015 година за установяване годността за приемане на строежа;

В. И. В. е осъществил строителен надзор по Част „Архитектурна”, съгласно чл.3 ал.1, т.1, б., „а” от Наредба №4/2001 година за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти, като в действителност В. И. В. не взел участие по осъществяване на строителния надзор на обекта, не е посетил обекта на 09.09.2015 година и не е подписал Констативен акт от 09.09.2015 година за установяване на годността за приемане на строежа;

С. П. А. е осъществил строителен надзор по Част „Конструктивна”, съгласно чл.3 ал.1, т.1, б., „в” от Наредба №4/2001 година за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти, като в действителност С. П. А. не взел участие по осъществяване на строителния надзор на обекта, нямал сключен договор с „Мугапо” ООД с управител Г. С. А. за осъществяване на надзор по инвестиционния проект, с възложител ЕТ „Н.-И. Д.”, не посетил обекта на 09.09.2015 година и не подписал Констативен акт от 09.09.2015 година за установяване годността за приемане на строежа;

С. К. К. е осъществила авторски надзор като проектант по Част „Вертикална планировка”, съгласно Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 4/2001 година за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти, обн., ДВ, бр.51 от 2001г.; изм., бр. 85 и 96 от 2009 година, като в действителност С. К. К. не посетила обекта на 09.09.2015 година и не подписала Констативен акт от 09.09.2015 година за установяване на годността за приемане на строежа;

Н. Т. К.-Г. е осъществила авторски надзор като проектант по Част „ОВК”, съгласно Наредба за изменение и допълнение на Наредба №4/2001 година за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти, обн., ДВ, бр.51 от 2001г.; изм., бр. 85 и 96 от 2009 година, като в действителност Н. Т. К.-Г. не посетила обекта на 09.09.2015 година и не подписала Констативен акт от 09.09.2015 година за установяване на годността за приемане на строежа на местостроежа,

инж.А. Г., рег.№ ***** КИИП” е осъществила авторски надзор като проектант по Част „ВиК”, съгласно Наредба за изменение и допълнение на Наредба №4/2001 година за обхвата и съдържанието на инвестиционните

проекти,обн.,ДВ, бр.51 от 2001г.; изм., бр. 85 и 96 от 2009 година,като в действителност проектант с такова име не е вписван в Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране /КИИП/, вписан е в КИИП инж. А. Г. Г.,№ *****, която не е подписала Констативен акт от 09.09.2015 година за установяване на годността за приемане на строежа на местостроежа,за да получи търговецът ЕТ,,Н.-И. Д.” средства от фонд,принадлежащ на Европейския съюз /от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони/,поради което на основание чл.304 НПК я е оправдал по повдигнатото ѝ обвинение за извършено престъпление по чл.248а,ал.3,пр.2 вр.ал.2,пр.1 вр.чл.2 ал.2 НК,ред.ДВ,бр. 26/2010 година.

Във въззивния протест и допълнението към него се твърди,че присъдата е незаконосъобразна и неправилна,доколкото е нарушен материалния закон.Твърди се,че по делото са установени категорично признаците на престъпление от обективна и субективна страна,както и авторството на деянието.

Оспорва се извода на първия съд,че деянието не е съставомерно от субективна страна,както и извода на решаващия съд,че подсъдимата няма ,,... какъвто и да било интерес да представи неверни сведения,тъй като обекта на инвестицията бил действително изграден и годен за въвеждане в експлоатация“,като са изложени подробни съображения от страна на подалия въззивния протест.

Оспорва се извода на първия съд,че представените неверни сведения не са били предмет на деклариране пред контролен орган,а ,,...инкриминираните пороци на констативния акт обр.15 от 09.09.2015 година не били от значение за отпускане на помощта“.

Твърди се превратно тълкуване на доказателствените източници при липса на ясно дефиниране на предмета на доказване в наказателно-правния спор,както и на същността и предназначението на инкриминирания документ.

Оспорва се възприетата теза,че единствено съпруга на подсъдимата се е занимавал със строителството,предмет на оценка,като в тази насока се акцентира на заявеното от св.Ал.К..

На сетне,е сторен анализ на изложеното от първия съд и е изразено несъгласие от представителя на държавното обвинение с възприетата теза от съда.

На основа горното се претендира отмяна на атакуваната присъда и постановяване на нова, с която подсъдимата И. В. Д. бъде осъдена по повдигнатото и обвинение. Доказателствени искания не са сторени.

Пред въззивния съд представителя на САП е заявил становище, в което сочи, че не поддържа подадения въззивен протест и не споделя като основателни сторените в него възражения срещу законосъобразността и обосноваността на постановения първоинстанционен съдебен акт. Намира, че са събрани и надлежно проверени възможните по обем писмени и гласни доказателства и доказателствени средства, които задълбочено и изключително подробно са обсъдени от първия съд. Поддържа се, че стореният обстоен доказателствен анализ е позволил на първия съд да направи обосновани правни изводи, поради което обосновано е приел за недоказана субективната страна на деянието, свързано с ползване на неистински документ образец 15. Намира липса на знание у подсъдимата, че не всички лица, посочени в инкриминирания протокол са го подписали по начина, по който е отразено в него, респ. - не са го подписали лично.

Намира за несъставомерен факта, твърдян от държавното обвинение, че посочените лица по цитирания протокол не са се събрали едновременно за неговото създаване.

Намира да са налице данни за извършено евентуално документно престъпление, но сочи, че разследване в тази насока не е провеждано и не е повдигано съответно обвинение, като излага и съображения, свързани с изтекла давност за наказателно преследване в тази насока.

На тази основа обобщаващо сочи, че е постановен обоснован и законосъобразен съдебен акт, който следва да се потвърди.

Пред въззивния съд защитата оспорва обосноваността на подадения въззивен протест.

Поддържа липса на субективна страна у подсъдимата да извърши такова престъпление, за което е привлечена към наказателна отговорност. Споделя доводите на представителя на държавното обвинение, изложени пред въззивния съд. Излага подробни съображения за това, че подсъдимата не е нарушила закона, на основа на развитите доводи от първия съд, които споделя изцяло. Намира, че подсъдимата не е реализирала признаците на престъпление и от обективна страна, доколкото представения от нея констативен протокол

образец 15 "...съответства на обективната действителност".

На основа горното претендира постановяване на въззивен съдебен акт,с който се потвърди първоинстанционната присъда.

Пред въззивния съд подсъдимата И. Д. поддържа заявеното от защитника си. Претендира да се потвърди като законосъобразен постановения първоинстанционен съдебен акт,включително при предоставяне на последна дума по реда на чл.333 ал.2 НПК.

Съдът,като взе предвид направените оплаквания във въззивния протест и заявеното от представителя на САП,като съобрази заявеното от защитата и подсъдимата,и провери изцяло атакувания пред него съдебен акт при условията на чл.313 НПК и чл.314 от НПК,приема за установено следното:

Въззивният протест е процесуално допустим,подаден е по предвидения в Закона ред и срок,но преценен по същество е неоснователен.

Съображенията на съда са следни:

Атакуван е съдебен акт,присъда №159/13.10.2023 година на Софийски градски съд, наказателно отделение,постановена по нохд №1987/2021 година по описа на съда,с която подсъдимата И. Д. е призната за невиновна и оправдана по повдигнато и обвинение за извършено престъпление по чл.248а,ал.3,пр.2 вр.ал.2,пр.1 вр.чл.2 ал.2 НК,ред.ДВ,бр. 26/2010 година.

Производството пред първия съд се е развило по реда на гл.27 НПК,като по реда на чл.371,т.1 НПК е дадено съгласие от подсъдимата Д. и защитата и да не се провежда разпит на свидетеля Б. Б. М. и не се изслушват непосредствено изпълнените в хода на досъдебното производство две графологически експертизи.

Съдът се е произнесъл с нарочно определение,вж.л.40,гърба от делото.

Въззивният съд приема категорично,че в хода на проведеното съдебно следствие от първоинстанционния съд фактическата обстановка е изяснена в нейната пълнота.При изпълнение на задълженията си по чл.13 и чл.14 НПК,съдът е осигурил възможност на страните да докажат твърденията си в наказателния процес,като е изградил вътрешното си убеждение въз основа на надлежно събрани и проверени доказателства.Фактическата обстановка по делото е еднозначно и категорично изяснена,ясно и изключително подробно изложена в мотивите на първия съд чрез събрани,надлежно проверени и

вярно оценени в хода на съдебното следствие факти. Възприетите от първия съд факти и изяснената чрез оценката им, включително досежно някои прот. И. речия при възпроизведеното за някои от тях, фактическа обстановка се споделя изцяло от настоящия съдебен състав. Изрично преповтаряне не се налага, доколкото въззивния съд безкритично се съгласява с възприетите за установени факти и доказателствения им анализ, сторен от първия съд, вж. РН№372/01.10.2012 година по н.д. №1158/2012 година на ВКС. В такава насока е и разписаното в РН№43/16.12.2021 година по н.д. №1032/2020 година на 1-во н.о. на ВКС, сочещо, че когато въззивната инстанция се съгласява с аргументацията в мотивите на първия съд, не е задължена да я преповтаря. Не са нарушени онези правила на Закона, регламентиращи дейността на съда по събиране, проверка и оценка на доказателствените източници. Доколкото, обаче приетите за установени факти са поставени в основа на изведените решаващи изводи на I-инст. съд за въпросите за вина, респ. за невиновност на подсъдимата Д., правна оценка на деянието и решаване на въпросите за наказателната отговорност, а и за да даде отговор на поставени въпроси във въззивния протест, очертаващи предмета на въззивна проверка, то те следва да се подчертаят отново.

В мотивите, вж. стр. 4-та, втори абзац-стр. 17-та, 3-ти абзац, състава на проверявания съд е описал последователно и изключително подробно фактите, релевантни за установяване предмета на доказване по делото по см. на чл. 102 НПК, касателно обвинението по чл. 248а ал. 3, пр. 2 вр. ал. 2, пр. 1 вр. чл. 2 ал. 2 НК/ред. Дв. в. бр. 26 от 2010 година/, като е сторил изключително обстоен анализ на доказателствените източници, вж. стр. 17 и сл. от мотивите на съда. Именно правилното установяване на фактите и коректния им анализ е позволил на първия съд по-късно да изведе обосновани и законосъобразни правни изводи.

Подсъдимата И. В. Д. е родена на ***** година в гр. С., българка, български гражданин, с висше образование, омъжена, не е осъждана, ЕГН *****.

Безспорно е установено, че в гр. Долна Баня, на административен адрес УПИ 11-1444, кв. 48А, по плана на града повече от 30 години съществува изграден обект, бивша база на БГА "Балкан", чието предназначение от момента на изграждане било свързано с развитие на ресторантска и

хотелиерска бизнессреда. През 2004 година В. Д. и Й. Д. /родители на съпруга на Д./ закупили описания имот, който и към момента на приватизиране, а и след това функционира с първоначалното си предназначение. До 2013 година търговският обект бил управляван по силата на сключен договор за наем от М. Д., брат на съпруга на подсъдимата, чрез фирма „Мирани-тур“ ЕООД. Към 2010 година М. Д., като възложител чрез „Мирани-тур“ ЕООД решил да реконструира търговския обект и възложил изготвяне на инвестиционен проект, който представил пред община Долна Баня. В инвестиционния проект и изразеното намерение за инвестиция от м. юли 2010 година се целяло преустройство, реконструкция и пристройка на съществуващата триетажна сграда в УПИ 11-1444, кв. 48А по плана на гр. Долна Баня и превръщането и в семеен хотел, ведно с реконструкция и преустройство на съществуващ трафопост и агрегатно помещение в конферентна зала с бар. Възложител било дружество „Мирани-тур“ ЕООД, а за собственик бил посочен В. Д. На името на последния било издадено впоследствие разрешение за строеж №РС№18/07.07.2010 година на основа одобрен инвестиционен проект от община Долна баня. Към 2013 година, във връзка с промени в инвестиционните намерения на възложителя В. и Й. Д. възложили на „Евробилд“ ЕООД с управител инж. Г. Т. да изготви доклад и направи нова оценка, свързана с това отговаря ли промяната на инвестиционните намерения на възложителя на изискванията за разработени проекти, като се даде отговор и за възможността да се допълни първоначалното разрешение за строеж, с оглед промяна на инвестиционните намерения на възложителя. Към април 2013 година „Евробилд“ ЕООД изготвило комплексен доклад, като впоследствие промените в инвестиционните намерения на възложителя били одобрени от община Долна Баня. Въз основа на подадено заявление от собствениците на имота /В. и Й. Д./ била издадена заповед №РД-15-145/29.04.2013 година на главния архитект на Общината, с която било допуснато допълване на издаденото вече разрешение за строеж №18/07.07.2010 година, включващо изменения в одобрения инвестиционен проект, на основа инвестиционен проект с оценка за съответствие на проектната документация с изискванията към строежа по одобрения комплексен доклад от 23.04.2013 година на „Евробилд“ ЕООД. Конструктивните и технически проекти във връзка с промени в части: конструктивна и архитектурна, отопление и вентилация и електрическа част били изготвени съответно от Ал. К., Н. К. и К. М.. Тримата посетили обекта на

място във връзка с поставените им задачи.

Към този момент М. Д. не могъл да осигури финансиране на преустройството и обновяването на съществуващия обект, поради което предложил на брат си, съпруг на подсъдимата Д. и на И. Д. да реализират проектите, като осигурят финансиране, независимо, че проектите били изготвени на името на неговата фирма „Мирани-тур“ ЕООД като възложител. Подсъдимата Д. и съпруг и обсъдили предложението, проучили, че са предвидени „мерки“ към ДФ Земеделие за финансиране на такава стопанска дейност/вкл.обекти/ и проверили, че община Долна баня попада в периметъра на действие на такива подпомагащи мерки. Решили чрез такава мярка да опитат да финансират изготвените проекти по посочените инвестиционни намерения. На тази основа решили да приемат предложението на М. Д. Съобразили конкретни изисквания, които ДФ „Земеделие“ поставял, едно от които било, както сочи и първия съд „... такъв проект да се реализира от фирма, с управител жена до 40 годишна възраст, да става въпрос за новосъздадена фирма, която да е под формата на ЕТ. Предвид това и подсъдимата регистрирала на свое име ЕТ „Н.-И. Д.“, с която да участва по една от мерките, предлагани от ДФ „Земеделие“ „...мярка 312-„Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“.

След съдебната регистрация на ЕТ „Н.-И. Д.“, подсъдимата на 27.05.2013 година като търговец сключила договор за наем със собствениците на имота В. и Й. Д., а на 28.05.2013 година била учредено в нейна полза, том I, рег. №1766, д. №157/13 година срочно и възмездно право на строеж върху имота в гр.***, ул.*** №*: поземлен имот, дворно място, представляващо УПИ 11-1444, площ от 1702,68 кв.м., кв.48А по регулационния план на гр. Долна Баня, застроено с хотелска част на 3 етажа и сутерен, преустроен на ресторантска част, общо със ЗП от 828,81 кв.м., при граници на имота УПИ IV-1445, УПИ 111-1443, УПИ 1-1254, имот пл. №1255 и път-за изграждане на нов трафопост, нов басейн и ограда по границата на имота за срок от 8 години срещу задължение приемателя да извърши строежа за своя сметка в срок от 24 месеца от получаване на разрешение за строеж на името на приобретателя. Към този момент всички изготвени проекти били одобрени, поради което независимо, че били на името на фирмата на М.Д. като възложител, подсъдимата Д. решила да не възлага изготвяне на нови проекти за описания обект. Решила, че не съществува проблем в строителните

документи и проекти като възложител да се сочи „Мирани-тур“ЕООД,а не фирмата на едноличния търговец на името на И. Д.,като подала заявление в Общината единствено за смяна на възложителя в издаденото вече разрешение за строеж.Въз основа на подадено от нея заявление от 29.05.2013 година бил сменен възложителя и изпълнителя в издаденото вече разрешение за строеж.Няма спор по делото,че със заповед №РД-175/29.05.2013 година,издадена от гл.архитект на Община Долна Баня за възложител и изпълнител по разрешение за строеж №18/07.07.2010 година бил вписан ЕТ“Н.-И. Д.“,вместо „Мирани-тур“ ЕООД.

На 30.05.2013 година подсъдимата,като търговец и възложител с фирма ЕТ“Н.-И. Д.“ сключила договор с Г. К.,управител на „Евробилдинг строй“ЕООД, като по силата на договора „Евробилдинг строй”ЕООД се съгласявал да извърши срещу заплащане строително-монтажни работи и услуги,включващи преустройство,реконструкция и пристройка на съществуваща триетажна сграда-хотел в семеен хотел с ресторант,и реконструкция-преустройство на съществуващ трафопост и агрегатно помещение в конферентна зала с бар-бюфет в УПИ 11-1444,кв.48А по плана на Долна Баня,РЗП до 1700 кв.метра по представена оферта за строително-монтажни работи,неразделна част от договора.Било отразено в договора,че протокол за съответните извършени СМР се съставя във форма,одобрена от възложителя,като се придружава с документи,установяващи подробна количествено-стойностна сметка,актове за скрити работи и двустранен констативен протокол за изпълнените дейности на обекта,описващ количество на строителните работи,качеството им,наличие на недостатъци и/или нанесени щети на обекта в резултат от дейността на изпълнителя.

Няма спор по фактите затова,че на основа издадено разрешение за строеж от 2010 година и одобрен инвестиционен проект В. Д.-възложител сключил договор от 30.03.2013 година с дружество-изпълнител,управител Г. А.,починал,акт за смърт №0690/21.10.2016 година за строителен надзор и това се случило преди да учреди право на строеж в полза на ЕТ „Н.-И. Д.“,като възложителят възлагал,а изпълнителят приел да упражнява строителен надзор при изпълнение на строеж:Преустройство,реконструкция и пристройка на съществуваща триетажна сграда,семеен хотел с ресторант,и реконструкция-преустройство на съществуващ трафопост и агрегатно помещение в

конферендна зала с бар-бюфет в цитирания по-горе УПИ,кв.48А по плана на гр.Долна Баня.Било уговорено изпълнителят да подписва и поема отговорност за законосъобразността на всички актове и протоколи по време на строителството, необходими за оценка на строежите по Наредба №2 и Наредба №3,двете на МПРБ.Задължение на възложителя било/чл.2.1 от договора/да осигури участие на проектантите при съставянето и подписването на всички протоколи по изграждания проект /обект/ и да следи за качествено извършване на надзора от страна на техническите лица-специалисти.Категорично е изяснено,че в заповедна книга №МС-246-1 на местообекта,заверена на 05.04.2013 година от инж.Г. А. били посочени консултант-строителен надзор „Мугапо“ ООД и архитекти по отделните части:арх.В. В.-част Архитектурна;арх. С. А.-част Конструктивна,Б. Б. М.-по част Ел.инсталация;И. Р. по част ОВК; Й. С. по част ВиК;Х. Х. по част Геодезия,както и съответните проектанти Г. Г. /починал/ и колектив от А. К.,К. М.,Н. К.,А. Г. и технически контрол инж.Г. Т.Като възложител бил вписан В. Д., собственик на имота и страна по договор за надзор с „Мугапо“ООД.С оглед цитирания сключен договор за строителен надзор И. Д. решила да не сключва договор с друга фирма за строителен надзор,нито да сключва нов с посоченото дружество,а да ползва вече сключения договор,като решила да уведоми инж.Г. А. за смяна на възложителя след като подаде документи в ДФ“Земеделие“.Без лична среща /по телефон/ инж.Г. А. бил уведомен за горните обстоятелства.Заявил,че ще уведоми екипа си затова,че обектът и проектите остават същите и е налице смяна на възложителя.Тъй като не успял да уведоми единствено А. К.,Д. и съпруга и успели да се свържат с К. по телефона,а впоследствие подсъдимата посетила лично К. в офиса му,където провели подробен разговор за промените в инвестиционните намерения и издадените разрешения за строеж.

На 31.05.2013 година Д.,в качеството си на търговец ЕТ“Н.-И. Д.“ подала заявление за подпомагане по мярка 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия”в сградата на Държавен фонд „Земеделие“,като изрично посочила,че в качеството си на търговец кандидатства с проект „Преустройство,реконструкция и пристройка на съществуваща триетажна сграда,семеен хотел с ресторант,и реконструкция и преустройство на съществуващ трафопост и агрегатно помещение в конферендна зала с бар-бюфет в описания УПИ, кв.48А,по плана на гр.Долна Баня“.Посочила,че

търговецът кандидатства за подпомагане със сумата 655 674,85 лева. В Бизнес-план към заявлението за кандидатстване Д. подробно описала обекта на инвестиция-пристрояване на съществуваща сграда и преустройство на семеен хотел с ресторант и преустройство на съществуващ трафопост и агрегатно помещение в конферентна зала с бар-бюфет в УПИ II-1444, кв. 48А по плана на гр. Долна Баня, като отразила, че ще използва собствени и привлечени средства. И. Д. представила заверено копие от нот. акт от 28.05.2013 г., том I, рег. № 1766, дело № 157/13 година, с който В. Д. и Й. Д. учредили, в качеството ѝ на едноличен търговец с фирма „Н.-И. Д.“ срочно и възмездно право на строеж върху техния собствен имот, находящ се в гр. ***, ул. *** № *, описан по-горе, ведно с разрешение за строеж № 18/07.07.2010 година на гл. архитект на Община Долна Баня и заповед на гл. архитект на общината № РД-175/29.05.2013 година за смяна на възложителя и изпълнителя по РС № 18/07.07.2013 година. Така удостоверила, че едноличния търговец е настоящ възложител /ЕТ „Н.-И. Д.“/. Към заявлението за подпомагане Д. представила заверено копие на договор от 30.05.2013 година, сключен между ЕТ „Н.-И. Д.“ и „Евробилдинг строй“ ЕООД, представлявано от Г. К.. Била спазена процедурата, при която заявлението за подпомагане, подадено от подсъдимата от името на ЕТ „Н.-И. Д.“ било административно проверено и одобрено, а кандидатът за подпомагане бил поканен да се яви в ДФ „Земеделие“ за сключване на договор. На 02.10.2014 година бил сключен Договор № 23/312/02952 за отпускане на финансова помощ по Мярка 312, „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ от Програма за развитие на селските райони 2007-2013 година, подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, между изпълнителен директор на ДФЗ и ЕТ „Н.-И. Д.“, представляван от подс. И. Д..

Въззивният съд споделя начина, по който в мотивите към атакуваната присъда първият съд е отразил основните клаузи по договора за предоставяне от страна на Фонда на безвъзмездна финансова помощ. Ясно е очертан размера - 70 % от одобрените и реално извършени разходи по проект № 23/312/02952 от 31.05.2013 година, първоначално одобрената субсидия от 391160 лева и срока за извършване на инвестицията - 15.09.2015 година, вкл. подписания анекс № 1/12.11.2014 година за междинно плащане към едноличния търговец в размер на 112 597,40 лева.

Ясно било разписано правото на Фондът да упражнява постоянен контрол за целевото разходване на предоставените суми по реализиране на инвестицията, включително да изисква всички документи, сведения и справки /чл.4.2/, и правото да откаже изплащане на суми по инвестицията и/или да претендира възстановяването им, ако Ползвателят е представил декларация с невярно съдържание и/или документ с невярно съдържание, неистински или преправен документ.

След сключването на договора с ДФ“Земеделие“„Евробилдинг строй“ООД извършило предвидените строително-монтажни дейности, като били съставени съответни протоколи и актове по строителството. В хода на тези строителни дейности И. Д. рядко посещавала обекта. С тази задача да проверява хода на самото строителство, се наел съпруга и Д., който пряко осъществявал и подпомагал взаимодействието между строителя-изпълнител и дружеството, осъществяващо строителен надзор. Към края на месец август 2015 година строителният обект бил завършен, като с оглед „приемането“ ме И. Д. се свързала със св. К., уговорили среща на обекта и го огледали заедно със съпруга на подсъдимата. Било преценено, че строителните дейности са извършени съобразно разписаното в плана и уведомили управителя на „Мугапо“ООД Г. А., че обектът е завършен и следва екипа на надзора да го огледат, с оглед изготвяне на акт 15. Разговорите водел основно съпругът на И. Д., който заедно с К. посетили обекта в началото на месец септември 2015 година. Свидетелят К. огледал обекта в частта, свързана с негови конкретни задачи /конструктивната част/, уверил се, че изпълненото е съобразно изготвения проект, заявил липса на забележки и потвърдил, че ще подпише акт образец 15, когато бъде съставен от отговорника по строителния надзор. В този момент на обекта за оглед не присъствали други лица-проектанти и надзорници. Практиката при св. К. сочела, че рядко лицата, които трябва да проверят обекта и подпишат акт 15 се събират в един ден заедно, за да огледат обекта и да съставят на място акта, а обичайно било всеки от отговорниците при възможност да провери обекта, касателно частта, за която отговаря. При тези условия и след уговорка с подсъдимата и съпруга и, Г. А. уверил, че ще организира надзорниците, които на място да огледат обекта и подпишат акт 15 при липса на забележки, като в изпълнение на тази уговорка по-късно уведомил подс. Д. и съпруга и за създадена организация за оглед на 09.09.2015 година, след 14 часа. Единствено св. Т. заявил по-ранно посещение на

обекта, поради свой ангажимент. И. Д. уведомила св. К. за създадената организация за 09.09.2015 година, след 14 часа и ангажимента съответните служители към осъществяващото строителен надзор „Мугапо“ ООД да огледат обекта и подпишат акт образец 15. На 08.09.2015 година съпругът на Д. получил от инж. Г. А. бланка, изготвена от него на акт образец 15. На 09.09.2015 година подсъдимата и съпруга и заминали за гр. Долна Баня, където рано сутринта се срещнали със св. К.. Последният извършил оглед на обекта, уверил се в коректното изпълнение на строителните дейности по договора му с Д. и пръв подписал без забележки акт образец 15 за обекта, предоставен му от И. Д.. Подсъдимата и съпругът се свързали с Г. А., когото уведомили, че оставят документа на охраната на обекта и не могат да чакат до 14 часа, поради ангажименти в гр. С.. Били уверени от Г. А., че ще изпълни уговорката си с останалите от екипа му и, както сочи в мотивите си и първия съд "...който, когато може, тогава ще отиде и ще подписва акта. Важното било актът да е там, за да може той като отиде, заедно с екипа си да го подпишат".

Съгласно предварителната уговорка по-късно вечерта, но същия ден, съпругът на Д. се срещнал с Г. А. и взел подписан от него акт, образец 15, с положени подписи срещу имената на всички лица, посочени като проектант и надзорници. В акта не били отразени забележки и възражения по изпълнените строителни дейности. И. Д. и съпругът ѝ преценили, че всичко е изпълнено съгласно изискванията на Закона. И. Д. подписала саморъчно акта в качеството ѝ на възложител, като нямала съмнение в редовността на съставения акт, образец 15. За нея било безспорно, че с оглед уговорката с инж. А. и уверенията му, и след като актът е подписан с подпис под техни имена, то е извършена надлежна проверка, проведено е на място събеседване между екипа на инж. А., и е извършена лична проверка на строителния обект. Получилият препис от цитирания акт, образец 15 св. К., не се усъмнил в истинността на положените подписи и отразените констатации и приел, че строителният надзор няма забележки по извършените строителни дейности по обекта.

След 09.09.2015 година на посочения обект строителна дейност не е извършвана.

В констативния протокол, образец 15 било отразено, че на 09.09.2015

година представители на възложителя ЕТ „Н.- И. Д.,управител И. Д.,проектанти по:

-част Архитектурна /арх.Г. Г. Г.-починал,Акт за смърт №0086 от 23.07.2019 година/,

-част Конструктивна,инж.А. П. К.,

-част ВиК,инж.А. Г., рег.№ ***** КИИП,

-част Електро,инж.К. К. М.,

-част ОВК,инж.Н. Т. К.,

-част Вертикална планировка,инж.С. К. К.,както и представители на строителя “Евробилдинг строй” ЕООД,с управител Г. В. К. и консултант по строителен надзор „Мугапо” ООД,представлявана от Г. С. А. /починал, Акт за смърт № 0690 от 21.10.2016 година,арх.В. И. В.,част Архитектурна; инж.С. П. А.,част Конструктивна;инж.Б. Б. М.,част Електро; инж.Й. Б. С.,част ВиК;инж.И. Р. Р.,част ОВ и инж. Х. Б. Х., част Вертикална планировка се събрали на местостроежа в УПИ 11-1444,кв.68А по плана на гр.Долна Баня за проверка състояние и готовност за въвеждане в експлоатация.

В документа била отразена извършена на място проверка и оглед на обекта,вкл.на Разрешение за строеж №18/07.07.2010 година на Гл.архитект на Община Долна Баня,одобрените проекти от Община Долна Баня,договора за строителство и анексите към него.Било вписано,че след преглед и анализ на строителната документация,и след оглед на строежа се установило,че строежът е изпълнен на база одобрени проекти от Община Долна Баня,съгласно действащата нормативна уредба и в съответствие с изискванията на чл.169 ал.1 ЗУТ.В документа било посочено,че въз основа на констатациите участниците приемат,че строежът е изпълнен съгласно одобрените проекти и последващи преработки.Било отразено,че акта е основание за съставяне на окончателен доклад от упражняващия строителен надзор.

С този акт се предавал строежа от Строителя на Възложителя.

В акта били изписани имената на И. В. Д.,арх.Г. Г. Г.,инж.А. П. К.,инж.А. Г.,инж.К. К. М.,инж.Н. Т. К.,инж.С. К. К., Г. В. К.,Г. С. А.,арх.В. И. В., инж.С. П. А.,инж.Б. Б. М.,инж.Й. Б. С.,инж.И. Р. Р. и инж. Х. Б. Х.,и под тях били положени подписи.

Подсъдимата Д. представила акта, образец 15 пред Община Долна Баня, а „Мугапо“ ООД също представило изготвен окончателен доклад за въвеждане на обекта в експлоатация. Главният архитект на Община Долна Баня издал Удостоверение №4/14.09.2015 година за въвеждане в експлоатация на строежа. И към настоящият момент е установено обектът да функционира по предназначение като къща за гости „Н.“, с категория 2 звезди. Както изрично е отбелязал в мотивите си първия съд на основа установеното в наказателното производство „Проблеми, неточности и дефекти в извършените СМР не са установени и до сега, а обектът бил изпълнен на база одобрените проекти от Община Долна Баня и последващите преработки, съобразно действащата нормативна уредба, и в съответствие с изискванията на ЗУТ“.

На 12.10.2015 година в гр.С. в сградата на ДФ „Земеделие“ И. Д., в качеството си на търговец с фирма ЕТ „Н.-И. Д.“ представила пред М. К. Я., младши експерт в ДФЗ-Регионална разплащателна агенция, Заявка за окончателно плащане по Договор № 23/312/02952 от 02.10.2014 година между Държавен фонд „Земеделие“ и ЕТ „Н.-И. Д.“, като посочила организационната форма на ползвателя, банкова сметка и необходимите изискуеми документи в заверени копия /с посочена и претендирана сума за плащане от Фонда в размер на 278 562,60 лева/. Експертът М. Я. проверила представените документи, а впоследствие служители в отдел „Оторизация“ извършвали нова проверка на документи на принцип „Риск анализа“, като преценявали необходимост от проверки на място, вкл. дали проектът е изпълнен и дължи ли се плащане. Д. представила към заявката в заверено от нея копие „вярно с оригинала“, „Разрешително за въвеждане в експлоатация, протокол образец 15 /съгласно Наредба №3 от 2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството/, изискуем съгласно Приложение №8, б., „Б“, Специфични документи, чл.1.2. „Разрешително за въвеждане в експлоатация, протокол образец 15 по Наредба №3/2003 година за съставяне на актове и протоколи по време на строителството/Дв.в, бр.72-2003г./-при кандидатстване за окончателно плащане“ към чл.35 ал.1, Наредба №29-11.08.2008 година за условия и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“, Програма за развитие на селските райони за периода 2007-2013 година. След представянето на Заявката за окончателно плащане по Договор № 23/312/02952 от 02.10.2014 година между Държавен фонд „Земеделие“ и ЕТ

„Н.-И. Д.”, ведно със завереното копие „вярно с оригинала” и Констативен акт от 09.09.2015 година, образец 15, служители на Фонда извършили проверка за административно съответствие на представени документи без проверката да включва изследване „автентичността“ на документите, а след нея зам. изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“ подписал „Писмо за оторизация на плащане“ - 23/312/02952/3/01 N01 на 30.11.2015 година по подадената Заявка за окончателно плащане до Дирекция „Финансова”, отдел „Финансова отчетност”. В оторизационното писмо било посочено, че по подадената заявка за плащане на ЕТ „Н.-И. Д.” следва да се плати по сметка на търговеца сумата 278 562,60 лева /222 850,08 лева от ЕЗФРСР и 55 712,52 лева от Републиканския бюджет/ лева. Преди да бъде извършено окончателното плащане служители от Фонда проверили на място начина на изпълнение на обекта, не констатирали отклонения и отразили мнението си да се извърши окончателно плащане към бенефициента.

Плащането било извършено по сметката на търговеца.

На 23.02.2016 година И. Д. била уведомена.

В заключението по Протокол за извършена експертиза №20/ДОК-222, т.14, л.148 се сочи, че подписите, положени върху констативен акт, образец 15/09.09.2015 година от името на И. Д., Г. К., Й. С., Ал. К. и Г. А. са положени от тях лично. Установено е, че Г. К. положил подписа си под акта на 09.09.2015 година на самия обект. Д. подписала акта последна, при връщането му от Г. А., след като на него вече били налични подписите срещу имената на всички други лица, които трябвало да подпишат акта. Не е установено кога и къде Г. А. е подписал акт, образец 15, вкл. дали е посетил на 09.09.2015 година обекта. Починал е преди да бъде разпитан като свидетел.

По делото безспорно е изяснено към инкриминирания период къде и какви длъжности са заемали лицата, чиито имена са посочени в констативния акт, образец 15, които лично или от чието име са поставени подписи по него. Преповтаряне не се налага, но е видно, че са били правоспособни да осъществяват дейностите, за които са наети или по занятие са изпълнявали. Св. Й. С., проектант в дружество „Транспроект“, регистрирана като надзорник по част ВиК към „Мугапо“ ООД, посетила строежа единствено в началното му изграждане, заедно с управителя на „Мугапо“ ООД Г. А. Подписала акт 15 на основа документална проверка и обяснения от Г.

А..Не познава подсъдимата и не се е срещала с нея.

В мотивите си,стр.13,предпосл.абзац-стр.15,2-ри абзац подробно е описан правния статут, отношението към обсъждания строителен обект и съставения акт,образец 15,и поведението на проектантите Г. Г.,Ал.К.,К. М.,Н. К. и С. К..Не е установено дали въобще Г. Г. е посещавал строителния обект,но подписът от негово име в констативния акт,образец 15/09.09.2015 година не е положен от него, вж.изготвена по делото графическа експертиза.

Свидетелят Ал.К. изготвил проекта в част конструктивна по новите инвестиционни намерения на възложителя,посещавал многократно на място обекта,включително непосредствено преди посочената дата и лично подписал съставения от надзорното дружество акт,образец 15,предоставен му от съпруга на подс.Д.,Р. Д. в офиса му в гр.С..Бил уверен с оглед посещенията си,че в наблюдаваната от него част строежът е изпълнен съобразно изготвения от него проект.

Свидетелят К. М.,ангажирана с проекта за част електро,не присъствала при съставянето на акт,образец 15,а подписът за нея не е положен лично.

Свидетелят С. К. извършила геодезическото заснемане и след това не е посещавала обекта.Не знае дали е завършен и дали за него е съставен акт,образец 15,не е присъствала на мястообекта на 09.09.2015 година.Не е подписвала лично акт,образец 15.

Свидетелят Н. К.-Г. взела участие при проектирането през 2013 година на част ОВК на обекта,като го посетила два пъти-веднъж преди изготвянето на проектите и втори път по време на изграждането му,около 2014 година.Не знаела дали е завършен и дали проектът е изпълнен изцяло.При съставянето на акт образец 15/09.09.2015 година не е посетила обекта, не е уведомявана,а подписът в акт,образец 15 срещу нейното име не е положен от нея.

Свидетелят А. Г. Г.,специалист ВиК,вписана в КИИП под №***** по никакъв повод не е ангажирана и не е взимала участие по проектирането на описания строителен обект.Не познава строежа,никога не го е посещавала и не е извършвала никаква проектантска дейност по него.Не е подписвала никога констативен акт от 09.09.2015 година за установяване годност за приемане на обекта.Установено е,като това изрично е подчертано и от първия съд,че в Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране /КИИП/ лице с име „А. Г. с рег.№ ***** КИИП” не било вписано,а е вписана в КИИП

инж.А. Г. Г.,но с рег. № *****.Не познава подсъдимата Д..

В мотивите на първия съд,стр.15,23-ти абзац-стр.17,2-ри абзац подробно е посочен правния и професионален статут на В. В.,С. А.,Б. М.,Й. С.,И. Р. и Х. Х.,вписани в акт,образец 15/09.09.2015 година като надзорници на изграждания строителен обект,наети от консултант-строителен надзор „Мугапо“ ООД с управител Г. А..Няма спор,че посочените лица са вписани в списък на посоченото дружество и имат право да осъществяват строителен надзор.Самото дружество „Мугапо“ООД е с валидно издадено строително удостоверение от Дирекция за национален строителен контрол.В хода на наказателното производство задълженията на надзорното дружество са изяснени в пълнота и изрично са очертани в мотивите на първия съд “.....да проконтролира дали строежът се изпълнява съобразно одобрените проекти,да следи за качеството на вложените материали,да съставя актове и протоколи,необходими за доказване качеството на изпълнения строеж“,като след приключване на строежа се съставял констативен акт,образец 15 за установяване годността за приемане на строежа,като в подписването му участват възложител, консултант по строителен надзор,строител и проектант.Самата процедура изисква след изготвянето на акт,образец 15 надзорното дружество да изготви окончателен доклад за въвеждане на обекта в експлоатация с приложени строителни книжа.Именно този доклад се предавал от осъществяващия строителен надзор на органа,издаващ удостоверение за въвеждане на обекта в експлоатация и в конкретния случай процедурата била спазена-окончателният доклад бил представен в Община Долна Баня и удостоверение било издадено.

Установява се,че св.Б. М.,надзорник към „Мугапо“ООД никога не е бил ангажиран да осъществява строителен надзор във връзка със строителен обект в гр.Долна Баня,не е посещавал обекта,не е съставял акт,образец 15 в съответна част“Електро“ и не е подписвал акт, образец №15/09.09.2015 година,а подписът положен срещу неговото име не е положен от него.

Не познава И. Д..

Свидетелят И. Р. Р. се познавал с Г. А.,но касателно сочения строителен обект не е взел никакво участие,не е осъществявал строителен надзор по част ОВК,не е посещавал обекта и не е полагал подпис при съставяне на констативен акт 15/09.09.2015 година.Не познава подсъдимата Д..

Свидетелят В. И. В. работел като сътрудник-надзорник към „Мугапо“ООД, познавал управителя на дружеството Г. А.,но няма никакво касателство към строителния обект в гр.Долна Баня.Никога не е посещавал обекта,не е ангажиран с осъществяване на строителен надзор към този обект,не е участвал в проверка,включително на 09.09.2015 година и не е подписвал акт,образец №15/09.09.2015 година.

Свидетелят С. П. А. познавал Г. А. и работел като сътрудник- надзорник към „Мугапо“ ООД,но не е бил ангажиран никога във връзка със строителен надзор на описания обект,не го е посещавал,включително на 09.09.2015 година и не е подписвал акт,образец №15,като подписът срещу неговото име не положен от него.Не познава подс.Д..

Свидетелят Х. Б. Х.,починал през 2019 година,е съосновател на „Мугапо“ ООД,но в конкретния случай не е взел участие по осъществяване на строителен надзор на описания строителен обект в гр.Долна Баня,не го е посещавал,не е участвал в изготвянето на констативен акт,образец №15/09.09.2015 година,като подписът върху акта срещу неговото име не е положен от него.Оценяваните гласни доказателствени средства,очертани подробно по-горе установяват практика,при която Г. А. определял по даден проект да работят двама или трима специалисти,а останалите да бъдат разписани при изготвяне на съответен акт.

Въззивният съд приема за установена горната фактическа обстановка въз основа на събрани и проверени писмени доказателства,вкл.констативен акт,образец 15/09.09.2015 година в оригинал, т.1,л.42 от ДП,гласни доказателствени средства-обяснения на подсъдимата Д. и показания на свидетелите Б. Б. М.,приобщени чрез прочитане по чл.283 вр. чл.371,т.1 НПК,на И. Р.,С. А.,Й. С.,А. К., В. В.,С. К.,К. М.,К. П.,приобщени чрез прочитане по реда на чл.281 ал.5 вр.ал.1,т.5 НПК,на М. Я.,Н. К.,Д. П., Г. К.,Х. Х.,приобщени чрез прочитане по реда на чл.281 ал.5 вр. ал.1,т.4 НПК и на А. Г.,приобщени чрез прочитане по реда на чл.281 ал.5 вр. ал.1,т.5 НПК,от заключенията по изготвените и приети две графологически експертизи,изготвени на ДП и приобщени по реда на чл.283 вр.чл.371,т.1 НПК,от веществените доказателства,събрани по делото.

За да изгради вътрешното си убеждение по фактите,както това е сторил по същество и първия съд,настоящият съд обсъди т.н.“три,,отделни групи

гласни доказателствени средства-на първо място дадените от подс.Д. обяснения,на второ място съобрази показанията на разпитаните свидетели,подписали лично акт,образец №15/09.09.2015 година и осъществили отделни дейности,съобразно компетентността си към изграждането и контрола по строителството на описания строителен обект,и на трето място анализира заявеното от свидетелите,посочени да са подписали този акт,без те самите да са сторили това,като тези гласни доказателствени средства се анализираха на основата на установеното чрез графическо изследване на самия акт,образец №15/09.09.2015 година.

Анализът на гласните доказателствени средства,сторени на собствено основание от въззивния съд му дават основание да сподели изцяло отношението към дадените обяснения от подс.Д. и оценката,която е отнесена към показанията на разпитаните по делото свидетели и тези,чиито показания са приобщени по реда на НПК-„Показанията на всички останали свидетели,съдът прие,че допринасят поотделно и в съвкупност за изясняване на обективната истина по делото,като счете, че показанията им са добросъвестни и отдаде наличието на неясноти и известни протИ.речия в тях на изминалия период от време“.

Коректно първият съд е обсъдил и кредитирал дадените от подсъдимата обяснения по фактите,вж.мотивите на съда,стр.21,2-ри абзац.Правилно е прието,че обясненията на подсъдимата не се опровергават от нито едно друго гласно и/или писмено доказателство,събрано и проверено в хода на проведеното съдебно следствие пред първия съд.Коректно е съобразено,че почти всички разпитани по делото свидетели сочат,че“....,фактически и на практика именно дружеството, осъществяващо строителен надзор на строежа по принцип е имало ангажимент за съставянето на акт,образец 15 и логично при това положение,то да организира явяването на лицата,които са ангажирани от него за осъществяването на строителния надзор“.Правилно е прието,че не се опровергават обясненията и в частта,в която сочи,че единственият,с когото е имала връзка,и е комуникирала през цялото време е бил св.Ал.К..Видно е,че дори свидетелите,посочени като проектант в акта твърдят,че не познават Д.,макар изработвали проекти във връзка с обекта по отделни негови части.Коректно и аргументирано е прието,че Г.А.,а не подсъдимата е имал ангажимент да се свърже с посочените свидетели по повод работата и да осигури присъствието им на обекта на 09.09.2015 година

за извършване на оглед и съставяне на констативен акт, образец №15. Именно Г.А. е лицето, което не е изисквало присъствие на Д. на строителния обект, напротив-уверил е подсъдимата, че няма проблем, ако не присъства на 09.09.2015 година на описания строителен обект, вж. и заявеното от св.К. в тази насока. Логични са твърденията на подс.Д., както подчертава и първия съд, че „...тя е счела това за нещо нормално и не е останала през целия ден на обекта, поради което и не знае дали, кой и кога е дошъл на обекта, видял е същия и е подписал акта, съответно кога и къде е сторил това“.

Тук следва да се подчертае, че част от свидетелите от т.н. “втора” група, вкл. свидетелите К. и К. са заявили, че било практика отговорните лица да посетят строителния обект тогава, когато могат, стига да го проверят и проследят как е изпълнена съответната за отделния специалист наблюдавана част по СМР. Именно затова е споделен изцяло от въззивния съд извода на проверявания съд, че „...след като всички други са считали, че това е нормално и обичайно, няма логика нейните твърдения по този въпрос да са недостовърни, доколкото не се установява който и да е било да е казал на подсъдимата нещо различно....Самият К. е настоял пред подсъдимата да отиде преди другите-рано сутринта, тъй като има служебни ангажменти, което със сигурност сочи, че това, което подсъдимата твърди да й е казал Г. А.-че всеки ще отиде, когато може, за нея е било логично и не е звучало недостовърно“. Не са изолирани и са достовърни нейните обяснения и в частта, в която твърди, че не познава тези хора, с изключение на Г. К. и А. К.. Точно поради това извода на първия съд, че тя „...не е имало как да знае дали действително те са били ангажирани и са осъществявали строителен надзор върху обекта по време на строителството, дали са изготвяли някакви проекти във връзка с обекта, и в този смисъл дали действително са били повикани да дойдат на 09.09.2015 г. на обекта, съответно дали са дошли за съставянето на процесния акт 15“ следва да се сподели като обоснован.

Аргументирано първия съд е кредитирал обясненията на подс.И. Д. като достовърни, преценявайки, на следващо място, че „...не се установява подсъдимата да е имала какъвто и да е било интерес-правен и/или житейски такъв, да се сдобие с неистински акт, образец 15, който да представи пред ДФЗ, за да получи окончателното финансиране по мярката, по която е кандидатствала за подпомагане. Точно обратното-тя е имала най-голям

интерес актът да отговаря на всички законови изисквания, да е достоверен и истински, доколкото при изграждането на строежа не е имало проблеми, всичко е било изпълнено съобразно строителните книжа и изискванията на закона, поради което подсъдимата не е имала интерес да се сдобие с неверен и неистински акт, след като не е имала какво да прикрива и укрива“.

Липсата на интерес от поведение на подс.Д., насочено към съставяне на неистински акт, образец №15, анализиран впоследствие към правната оценка на цялостното и поведение и решаване въпросите за вината и, правилно се обосновава с факта, че самото строителство е изпълнено съобразно разписаното в проекта и строителните книжа при спазване изискванията на закона, като самият обект е годен да бъде приет за изпълнение и въведен в експлоатация. Правилно в тази насока е акцентирана позицията на представителя на държавното обвинение, затова, че „...строежът е годен, обектът отговаря на изискванията на закона и на строителните книжа, не са установени каквито и да е било пороци и дефекти при неговото изграждане от която и да е било институция до този момент...“. На тази основа следва да се сподели като обоснован извода на първия съд, че липсва интерес подсъдимата да се сдобие с неистински акт, образец 15, за да получи финансови средства от ДФЗ, а даваните от нея обяснения са правдиви, съответни са с останалите доказателствени източници и не следва да се оценяват единствено като поддържана защитна теза.

Правилно първият съд е отделил спорните от безспорните факти по делото, приемайки, че „...единствените неясни и неустановени моменти са и останаха такива, въпреки проведеното съдебно следствие, кой, кога и как е съставил процесния акт, образец 15, подписвайки от чуждо име голяма част от посочените в него лица, без те да са взели изобщо участие в проектирането на процесния обект и в осъществяването на строителния надзор на същия.....“. Първият съд, обсъждайки очертаните гласни доказателствени средства е посочил убедително, че обясненията на подсъдимата, вкл. показанията на разпитаните свидетели, не са протИ. речиви, кореспондират помежду си и със събраните писмени доказателства, и експертни заключения по двете графологически експертизи, а „...пропуските в показанията на отделните свидетели-липсата на ясни и конкретни спомени за редица обстоятелства, се дължат повече от очевидно на

изминалия период от време,а не на недобросъвестност на свидетелите“.Съдът не само е констатирал такива разминавания в гласните доказателствени средства,но ги е очертал ясно и ги е преодолял със способите на Закона,съпоставяйки и оценявайки достоверността им с останалия доказателствен обем.Отчитайки принципната невъзможност да бъде разпитан като свидетел по делото Г. А.,управителя на „Мугапо“ООД,отговорен за съставянето на процесния акт,образец 15, поради неговата кончина през 2016 година,съдът е анализирал внимателно заявеното от св.Х. Х.,починал през 2019 година,касателно установената в надзорното дружество практика при съставянето на констативни актове образец 15 /двама-трима специалисти да работят по проекта,а след това останалите да бъдат разписани,поради необходимост всички лица, фигуриращи в акта да са положили подпис/.Показанията на св.Х. са подкрепени от разпитаните свидетели от т.н.“втора“ и „трета“ групи,а съответстват и на заявеното от подс.Д..

Не е спорно,че само част от надзорниците,всички реално свързани в това им качество към „Мугапо“ ООД,посочени в акта действително са осъществили,макар и в минимална степен строителен надзор на обекта,напр.св.С.,докато по-голямата част от тях никога не са чували за него ,не са го посещавали,а имената им са поставени в акта и от тяхно име са положени подписи.Освен на посочената свидетелка,истински е подписа върху акт,образец 15 на св.Ал. К.,на Г. А. и на управителя на дружеството-строител Г. К.. Последният лично е посетил строителния обект на 09.09.2015 година,извършил е съответен оглед и на място е подписал акта.Свидетелят Ал.К. е категоричен,че е посещавал обекта по време на строителството му и е бил ангажиран пряко с осъществяване в срок и в съответствие със строителните книжа на строително-монтажните работи,като е поддържал активна връзка със съпруга на подс.Д.-Р. Д..Внимателно и задълбочено са анализирани показанията на свидетелите К. М.,Н. К.,С. К. и А. Г.,като оценката на тези гласни доказателствени средства,дадена им от първия съд,се споделя от въззивния съдебен състав.

Заявеното от посочените отделни групи гласни доказателствени средства правилно е ценено на основа на законосъобразно тълкуване на разписаното в сключения договор за строителен надзор за строителния обект /чл.2.1/.Ясно е дефинирано от проверявания съд,че „...задължение на възложителя,а не на

изпълнителя е да осигури участието на проектантите при съставянето и подписването на всички актове и протоколи,но от друга страна отговорност на изпълнителя било да осигури законосъобразността на всички актове и протоколи,които се съставят и подписват по време на строителството“/възложител по договора е собственикът на имота В. Д. ,а не подсъдимата,в качеството ѝ на ЕТ“Н.-И. Д.“/Подсъдимата е страна и възложител по договор за строеж,а не по договор за строителен надзор,поради което за нея не съществува задължение да осигурява присъствие на проектантите при съставяне и подписване на актове и протоколи в хода на строителната дейност.При констатираните,обсъдени и подчертани по-горе неточности/непълноти в доказателствения обем,преодолени чрез способите на закона,като обоснован се приема обобщаващия извод на първия съд,че „...кредитира като цяло показанията на всички разпитани по делото свидетели,заклученията на СгрЕ и събраните писмени доказателства, като намира същите за взаимнодопълващи се и непротИ.речиви помежду си.На база показанията на свидетелите и заключенията на експертизите безспорно се установява кои от тях са подписали лично процесния акт,образец 15 и кои не са го подписали,както и кои от тях са посетили обекта, кога и по какъв повод,съответно дали са присъствали при съставянето на акта на 09.09.2015 година на обекта,....кога и къде са подписали същия тези от тях,които са го подписали лично, както и дали изобщо са били ангажирани с процесния строителен обект било с проектиране или с надзорна дейност“.

Правилно пред въззивният съд представителя на държавното обвинение е посочил да са налице данни за извършено/извършени евентуално документни престъпления.Коректна е и констатацията на прокурора,че разследване в тази насока не е провеждано и не е повдигано съответно обвинение,излагайки съображения,свързани с изтекла давност за наказателно преследване в тази насока.И първият съд,в пълнотата на своите съображения,изложени към мотивите на атакуваната присъда е подчертал,вж.стр.23,2-ри абзац,че освен неистинският констативен протокол №15/09.09.2015 година и „...редица други документи,изготвяни по време на строителството са били неистински-не са подписани от лицата,сочени в тях за техни автори....“.

Анализирайки и тези факти и обстоятелства,които не са били инкриминирани изрично в обвинителния акт,първият съд е съотнесъл

фактическите си изводи към дадените обяснения от подсъдимата, както и от заявеното от свидетелите Р.Д., К., К., като, за разлика от становището, поддържано от прокурора пред проверяваната инстанция е подчертал, че и тези факти по същество подкрепят защитната теза на подсъдимото лице. Правилно и в съответствие с дадена точна оценка на заявеното от Д., първия съд е намерил, че следва да кредитира обясненията на подсъдимата И. Д., които, както е приел съда „...изключително много допринесоха за установяване на обективната истина по делото, включително и за изясняване на обстоятелства, които прокурорът не бе установил на ДП във връзка с това как и защо в различните документи във връзка с процесния обект, представяни пред Община Долна Баня, съответно пред ДФЗ фигурират различни възложители, съответно защо и дали има сключен договор за строителен надзор за процесния обект, и в този смисъл имала ли е подсъдимата Д. изобщо намерение да осигури строителен надзор спрямо процесния обект....“.

Въззивният съд, както е сторил и първия съд, кредитира събраните по делото писмени и веществени доказателства, които оценявани в съвкупност помежду им и във връзка с гласните доказателствени средства изясняват в пълнота фактическата обстановка по наказателно-правния спор.

Кредитирани изцяло са експертните изследвания по мотиви, изложени по-горе.

Настоящият съд, при условията на чл.339 ал.2 НПК, намира за неоснователно обобщаващото оплакване на представителя на държавното обвинение, обективизирано във въззивния протест, че първият съд е сторил превратно тълкуване на доказателствените източници по делото и не е дефинирал ясно предмета на наказателно-правния спор /предмета на доказване, същността и значението на инкриминирания документ-констативен акт, образец №15/09.09.2015 година. Въззивният съд намира за убедителни фактическите, а и сторените въз основа на тях правни изводи на първия съд, касателно обективно установеното по делото, включително и от субективна страна.

Не се споделя като основателно оплакването развито във въззивния протест, че първоинстанционния съд е постановил незаконосъобразен съдебен акт, подценявайки едни за сметка на други, надлежно установени факти. Не

може да съществува спор за настоящия съдебен състав, че първият съд е направил изключително подробен и задълбочен анализ на доказателствената съвкупност, включително в констатирана прот. и реч. и ст. при част от доказателствените източници, сочейки кое доказателство и доказателствено средство кредитира и кое не-а оттам и защо дискредитира някои доказателствени източници в отделните им части и не приема достоверност на фактите, сочени чрез тях. Доказателствата са оценявани съобразно процесуалната и доказателствената им валидност, на нито един доказателствен източник не се установява да му е придадена предварително определена доказателствена изключителност, а анализът е коректен. Липсва каквото и да е основание да се приеме превратно и некоректно тълкуване и оценка на доказателствените източници.

Необосновано е оспорването на извода на първия съд, че представеният, неистински по същество, констативен акт, образец №15 и свързаните с него сведения не са предмет на деклариране пред контролен орган. Коректни са доводите на първия съд, свързани, от една страна с инкриминираните пороци на констативния акт обр. 15/09.09.2015 година, а от друга-със значението им за отпускане на финансовата помощ, на основа коректното изпълнение на инвестиционния проект и свързаните с него строително-монтажни дейности.

Споделя се изцяло като обоснован възразения извод на решаващия съд, че подсъдимата И. Д. няма никакъв интерес да представи неверните сведения-неистинския документ №15/09.09.2015 година, доколкото инвестицията е реализирана съответно на изготвения проект и действително е изграден годен за въвеждане в експлоатация обект.

Въззивният съд споделя правния извод на проверявания съд, че с оглед безспорно установените факти и обстоятелства по делото И. Д. не е осъществила от обективна и субективна страна състав на престъпление, описани в чл. 248а, ал. 3, пр. 2 вр. ал. 2, пр. 1 вр. чл. 2 ал. 2 НК „... без значение в коя конкретно редакция на закона, както принципно, така и по начина, по който е повдигнато обвинението спрямо нея ... с оглед, инкриминираните факти и обстоятелства по делото“.

При условията на чл. 339 ал. 2 НПК въззивният съд не намира за основателно и обосновано оспорването на извода на първия съд, че деянието

на подс.Д. не е съставомерно от субективна страна.Няма спор,че именно подс.Д. е представила пред надлежен орган инкриминирания констативен акт №15/09.09.2015 година.Но не само,че не е доказана обвинителната теза затова,че подсъдимата съзнателно се е ползвала от неистински документ,но и доказателствените източници категорично установяват противното-към 12.10.2015 година,в момента,в който подс.Д. е представила на М.Я. констативен акт,образец №15/09.09.2015 година със заявката за окончателно плащане по договора ѝ с ДФ“Земеделие“,тя не е съзнавала,че констативният акт, образец №15 е неистински.Изложените подробни съображения в мотивите към атакуваната присъда,свързани с приетия факт от първия съд,че Д. не е имала знание за неистинността на документа в определени негови части,че подписи на част от посочени в акта лица,имащи задължение да подпишат същия,не са ги поставили/положили/лично или,че не са знаели въобще да имат задължение да осъществят контрол и да удостоверят осъществяването му с подпис,се споделят изцяло от въззивната съдебна инстанция.Подсъдимата И. Д. не е целяла,нито е знаела,че депозирайки пред св.Я. констативен акт,обр.№15/09.09.2015 година по същество представя неверни сведения пред ДФ“Земеделие“,за да получи средства от фонда,принадлежащи на ЕС.Законосъобразен е извода на проверявания съд,че „...липсва не само субективната страна на деянието,но и неговата особена субективна цел,доколкото подс.Д.,макар и представяйки пред ДФЗ неистински констативен акт,образец 15,не е имала представа,че той е неистински,а и не е искала да получи средства от Фонд,принадлежащ на ЕС въз основа на неистински и неверни сведения“. Напротив,била е субективно уверена,че констативния акт отразява вярно и точно обстоятелства , които по закон следва да удостовери-че обекта е изпълнен в съответствие с одобрените инвестиционни проекти,изготвените документи във връзка с инвестиционните намерения и сключени договори,и в съответствие със Закона/169 ал.1 и ал.2 ЗУТ/.Престъплението по чл. чл.248а,ал.3,пр.2 вр.ал.2,пр.1 НК е умишлено и се осъществява само с пряк умисъл.Такъв в поведението на подсъдимата не се установява,а съображения за това се изложиха по-горе.

Подсъдимата И. Д. е предадена на съд за т.н.“престъпление на формално извършване“,като е достатъчно да се декларира неверни сведения,за да се приеме за осъществен от обективна страна състава на престъпление от този

вид.Едновременно с това следва да се държи сметка,че декларирането на тези неверни сведения е с конкретно определена цел.В конкретния случай такава не е налице.Въззивният съд споделя тезата на проверяваната съдебна инстанция,че в поведението на подс.Д. липсва специалната субективна цел,разписана в Закона при такова по вид престъпление.Убедително в мотивите си първият съд е подчертал,че „...целта на подсъдимата не е била да получи средства за финансиране чрез представянето на неверни сведения,доколкото тя не е имала какъвто и да е било интерес да представи неверни сведения....пред контролния орган,при положение,че е могла да получи финансирането, представяйки и истински....тъй като процесният обект във връзка,с който е кандидатствала за финансиране,действително е бил изграден и годен да бъде въведен в експлоатация,съответно да функционира по предназначение..“.По същество сведенията,които Д. е предоставила на ДФ“Земеделие“,свързани с коректното и точно изпълнение на инвестиционния проект са верни /обекта е изпълнен по одобрени инвестиционни проекти/,което принципно се удостоверява с констативен акт,образец №15.Тези факти и обстоятелства,свързани с конкретния инвестиционен проект са верни,но удостоверяването им не може да се приеме за валидно,поради порочния констативен акт образец 15.Правилно първият съд е акцентирал,че дори „...процедурата по установяване годността на строителния обект да е била нарушена и опорочена,това не води автоматично до негодност на строителния обект и до невярност на констатациите....,че строителният обект е годен да бъде приет и въведен в експлоатация.В този смисъл и за отпускането на финансирането по програмата, за която е кандидатствала подсъдимата от значение е била годността на строителния обект да бъде приет,поради което и окончателното плащане е било отпуснато...“.Именно с това се обяснява и обективно установеното,че до този момент не е отправено искане от страна на ДФ“Земеделие“ за връщане на отпуснатите на бенефициента средства.Единно в съдебната практика и теория е становището,подчертано изрично от първия съд, че „....представянето на неверни сведения по смисъла на чл.248а НК може да стане не само чрез представянето на неистински и/или неверни документи.Няма колебание,че предмет на престъплението са „сведения“,като съвкупност от информация,които следва да бъдат предоставени от субекта на престъплението,като тази информация може да е както писмена,така и

устна, може да е част от документ, съставен в нарочна форма или в свободен текст. Определящо е тази информация да е невярна и тя да е изискуема във връзка с кандидатстването за получаване на средства от съответните фондове, респ. за получаването на същите“. Деяние по чл. 248а, ал. 3 вр. ал. 2, пред. 1-во вр. ал. 1 НК ще е налице, когато писмено или устно се представят сведения на лице с компетенция да се разпорежи със средства, принадлежащи на ЕС или такива, предоставени на българската държава, и тези сведения не отговарят на обективната истина.

Правилно, въпреки оспорването от страна на държавното обвинение във въззивния протест, първият съд е посочил, че в конкретния случай е от значение не дали някои от участниците в реализиране и контрола по строителството са се събрали в един ден на строителния обект, за да оформят съответен документ, а дали е налице годин за въвеждане в експлоатация обект. Обосновано, развивайки тезата си за липса на субективна страна на деянието/дори приемайки липса и на някои обективни признаци/ и акцентирайки нарочно на липсата на специалната субективна цел при такива по вид престъпления, първият съд е акцентирал на липсата на нормативно изискване участниците в строителството да се съберат в един ден, за да извършат оглед на обекта и в един ден да бъде съставен констативен акт, образец 15. Няма спор, че за всеки един участник, ангажиран в строителната дейност или в осъществяване на нейния контрол има разписани нормативни задължения в Закона за устройство на територията, в Наредба № 4/2001 година за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти и в Наредба № 3/31.07.2003 година за съставяне на актове и протоколи по време на строителството.

Първият съд внимателно е изложил съображенията си в тази насока, вж. мотиви, стр. 26, последен абзац-стр. 27-ма, акцентирайки на описаните в обвинителния акт факти и обстоятелства, на основа разписаното в чл. 169 ал. 1 и ал. 2 ЗУТ, чл. 176 ал. 1 ЗУТ и чл. 178 ЗУТ, обсъдени на основа на посочения договор. Изрично е подчертано, че авторският надзор по време на строителството се осъществява от проектанта при условия и ред, определени с Наредба по чл. 169 ал. 4 ЗУТ, и въз основа на договор с възложителя, като този надзор по отделните части е задължителен за всички строежи първа-пета категория, включително. Строежът, обект на конкретната инвестиция е IV-та категория.

Вярно е твърдението на съда, че актовете и протоколите се съставят от участниците в строителството, като констативен акт за установяване годността за приемане на строежа или част от него се съставя „...на основание чл.176 ал.1 ЗУТ от възложителя, проектантите по всички части на проекта, строителя, лицето, упражняващо строителен надзор и от технически правоспособните физически лица към него, упражнили строителен надзор по съответните части, или от техническия ръководител за строежите от пета категория“. В обвинителния акт изрично се сочи, и това е акцентирано със съгласие от страна на първия съд, че констативния акт съдържа „...описание на договорите за изпълнение на строителството, строителните книжа, екзекутивната документация и съставените актове и протоколи по време на строителството, документацията от строителното досие на обекта, данните от огледа на място и околното пространство...включително описание на строежа...“, както и на не извършени, не завършени или не добре извършени работи, ако има такива, като актовете и протоколите се подписват от съставителите и присъствалите лица, съгласно приложенията от Наредбата, които носят солидарна отговорност за достоверността на съдържащите се в тях данни /чл.4, ал.4 от Наредба №3 от 31 юли 2003 година/.

Съдът, с оглед приетата от него теза се е съгласил, от една страна, с изискването по Наредба №4/2001 година за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти, но е отбелязал, че „...в нито една от тях няма заложено изискване участниците в строежа да се съберат заедно в един и същи ден, и след оглед на строежа да съставят присъствено-в присъствието на всички, констативен акт, образец 15 за годността на строежа да бъде приет“.

Именно на основата на това свое разбиране е обосновал правния си извод, че „...верността на тези обстоятелства не е предмет на удостоверяване пред контролния орган с изискуемия констативен акт образец 15“, а оттам-извода си за невиновност на подсъдимата по повдигнатото и обвинение.

При извършената цялостна служебна проверка на атакувания съдебен акт извън направените възражения в подадения въззивен протест, настоящия съд не намери основания за изменение или отмяната му.

Въз основа на всичко изложено по-горе, като намери, че постановения съдебен акт е законосъобразен, настоящия съд ще го потвърди.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като законосъобразна, на основание чл.334, т.6 НПК вр.чл.338 от НПК присъда №159/13.10.2023 година на Софийски градски съд, наказателно отделение, постановена по нохд №1987/2021 година по описа на съда.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва и протестира в 15 дневен срок от съобщението, че е изготвено пред ВКС на РБ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____